Remco Lunding (2006) *De telecommunicatiedienstensector in China: een empirische identificatie en analyse van de impact van GATS.*

In deze verhandeling is vertrokken van de vaststelling dat het thema van de informatiesamenleving zowel in de beleidssfeer als in wetenschappelijke sfeer begin jaren 90 hernieuwd opgang maakt, hetgeen niet alleen geldt voor China, maar ook voor de rest van de wereld. De onderliggende assumptie van dit onderzoek is dat de ontwikkeling van een informatiesamenleving, hoe deze ook gedefinieerd wordt, in grote zal mate afhangen van de onderliggende communicatie-infrastructuur en de toegang tot deze infrastructuur. De doelstelling van elk beleid moet zijn: verzekeren dat een zo groot mogelijk deel van de bevolking toegang heeft tot de nieuwe communicatie-infrastructuur. Deze infrastructuur moet burgers, bedrijven, organisaties en overheden toegang verlenen tot lokale en internationale informatiebronnen. Sinds het midden van de jaren 90 zorgt de zogenaamde informatierevolutie, gezien als de convergentie tussen computer-, telecommunicatie-, informatie-, en audiovisuele sector door de digitalisering van de inhoud, dragers en netwerken voor een toenemende integratie van subsectoren in de informatie-economie. Een belangrijk onderdeel van de strategieën is enerzijds de toegankelijkheid en betaalbaarheid van diensten verbeteren. Anderzijds is een verhoging van de capaciteit van het netwerk essentieel voor het invoeren van geavanceerde diensten en toepassingen, waaronder het Internet, mobiele en draadlozen telecommunicatiediensten. In China brengt de informatierevolutie tussen verschillende media en distributiefuncties wel implicaties met zich mee voor de regulering. Nieuwe geavanceerde technologieën als WAP (Wireless Application Protocol), UMTS (Universal Mobile Telephone System) en het breedbandsysteem hebben zich ontwikkeld buiten het gebied van de regulatorische controle en het machtsgebied van de incumbents. Deze veranderingen impliceren een verschuiving van monopolistische marktstructuren naar joint ventures en strategische allianties. De oprichting van Sino-foreign joint ventures heeft een positieve bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de Chinese informatiesamenleving in termen van groei, tewerkstelling en sociale samenhang. China laat op dit moment de volgende joint venture structuren toe: Sinoforeign equity joint ventures en Sino-foreign contractual joint ventures. In het eerste geval ontstaat een nieuwe onderneming: Chinees-buitenlandse met gemeenschappelijk kapitaal gedreven onderneming. In het tweede geval is sprake van samenwerking zonder dat daarvoor een aparte onderneming wordt opgericht: Chinees-buitenlands gezamenlijk gedreven onderneming. Binnen de sector is er een groeiend besef dat de incumbents niet over de nodige middelen en capaciteit beschikken om te komen tot een state of the art infrastructuur. De telecommunicatie- en ICTsector worden gekenmerkt door een gebrek aan goed opgeleid personeel. De expertise in een aantal subgebieden zoals regulering, interconnectie, frequentiebeheer, etc. is daarbij bijzonder klein. De meeste departementen en instellingen hebben problemen om geschikt personeel aan te werven. Duidelijk is dat China er op infrastructureel vlak er niet in slaagt universele dienstverlening tot telecommunicatie en universele toegang tot ICT's te verzekeren naar brede lagen van de bevolking toe, hetgeen als een conditio sine qua non voor de ontwikkeling van de informatiesamenleving wordt beschouwd. Zonder brede toegang tot ICT's voor grote lagen van de bevolking kan de idee om burgers via ICT's versneld toegang te geven tot sociale diensten niet worden waargemaakt. Sino-foreign joint ventures bieden een oplossing waar het gaat om de financiering en de overdracht van know-how. In China kan zeker geen sprake zijn van een regime dat volledig ten prooi valt aan corruptie of cliëntelisme. Uit onderzoek blijkt dat beleidsvorming en implementatie in grote mate het algemeen belang nastreven. De beleidsvorming in termen van universele dienstverlening, de de facto uitbreiding van de definitie van universele dienstverlening, de implementatie van de vele projecten gericht op het verspreiden van diensten naar achtergestelde gebieden, vormen voor vele departementen en instellingen prioritaire doelstellingen. Dit neemt niet weg dat een aantal beslissingen en praktijken wijzen in de richting van problemen met corruptie en/of cliëntelisme. Vooralsnog leiden deze praktijken tot suboptimale beslissingen of een slechte werking van departementen en instellingen. Op termijn zouden dergelijke praktijken disfunctioneel kunnen worden voor het bereiken van sociale en economische doelstellingen. Vooral voor het Ministerie van Informatie Industrie (MII) zijn er belangrijke aantijgingen van machtmisbruik, corruptie, mismanagement en nepotisme. Hoewel deze aantijgingen nooit hardgemaakt kunnen worden, hebben ze een negatieve impact op zowel de werking als de geloofwaardigheid van de departementen en instellingen. Er dient echter te worden opgemerkt dat China met name sinds de toetreding tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO) veel aandacht heeft geschonken aan deze kwesties. De transitieperiode zelf is een periode van euforie binnen de Chinese politiek. Er worden beleidsdocumenten voorbereid, nieuwe beleidskaders uitgewerkt en wetgeving aangenomen die algemeen als progressief, innovatief en veelbelovend worden bestempeld. Dit geldt onverkort voor de beleidsdomeinen die raakvlakken hebben met ICT-beleid. Dit neem niet weg dat China een aantal structurele veranderingen moet doorvoeren om in overeenstemming te komen met de GATS-regeling.

Contribution: Remco Lunding
Link to author: http://nl.linkedin.com/pub/remco-lunding/2a/a80/238
Link to this item: http://purl.utwente.nl/essays/57830